

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De postulando. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

enit, & propter hoc consentis promittere, & ille error non videtur nec promissionem, nec transactionem dominij si solueris. ut in toto titulo de condi. indebi. Et hanc vera sed in quantum glo. dist. 1. de transactione debere rescindi in effectu, quatenus est erratum. Raph. multum miratur. dicit quod videtur contra hunc tex. qui dicit quod transactio imponit finem errori calculi: sed non perpendit quod glo. loquitur & debet intelligi quoniam in transactio non continetur error expressus. sed tex. loquitur quando non continetur. & ita colligitur ex dictis Bal. hic.

Depostulando.

Rubrica.

Inter sententia condemnatoria, oritur naturalis obligatio? An per sententiam diffinitivam fuit prohibitus postulare perpetuo, vel ad tempus? An impetretur ab uno iudice ordinario, puta potestate palacie, an possit postulare in districtu, vel etiam in eadem coram alio iudice?

LEX.

I.

Um a. Prohibitus perpetuo postulare, repellitur a postulando. h. d. vel sic. Qui non appellat cum potest, videtur acquiescere sententia. h. d. secundum Bar. In tex. ibi. [prohibitus.] dicitur scilicet per sententiam diffinitivam. et sic causa cognita. & precedente accusatione, vel inquisitione, quia forte fecerat pactum de quota litis. ut j. eod. l. si quis advocatorum. vel quia monitus a iudice: ut officium advocatorum. pro aliquo, sine iusta causa recusavit. ut j. eod. l. si quis de iur. media. ibi. si quis vero monitus. Et quod loquatur quando per sententiam diffinitivam: patet in verbo. [non appellaveris.] quoniam ab interlocutoria non appellatur. Si ergo per interlocutoriam precedente accusatione vel inquisitione, ut quia forte non appellavit, non potuisset iudex perpetuo ipsum prohibere, nisi quousque durat officium eius. quod solet durare per annum. & ita loquitur. l. ff. de pce. Et si fuisset dictum perpetuo, non valeat, nisi quousque durat officium: quia si non valet quod ago ut ago: valet ut valeat potest. ut l. si tam augusti. ff. de serui. Quid autem si hoc verum perpetuo non fuisset appositum in sententia? dicitur si erat interlocutoria. id est ut s. dixi. Si vero diffinitiva: tunc aut fuit dictum prohibeo te postulare ad tempus, nec specificat quantum videatur prohibitus usque ad decennium. ut in l. si diuturno. ff. de pce. Si vero simpliciter, tunc videtur prohibitus perpetuo vel in perpetuum. s. j. seu in prin. ff. de excu. tut. ubi illud quod non habet expressum tempus, intelligitur perpetuum. Et ex prædictis patet quod si legatus de latere ponit interdictum in civitate, non per modum sententia diffinitiva, durat quousque officium eius. ut l. si certum. s. ff. de test. mil. & idem si iudex exponit aliquem ad contram non precedente processu, & diffinitiva sententia secundu dicta Bal. l. interdict. [placitis.] in hoc fundatur summariu Bar. quod qui non appellat cum possit, videtur consentire in sententia secus si non poterat: quia erat tertia appellatio. Et ex hoc deciditur quod an ex sententia condemnatoria oritur naturalis obligatio. nam si illa naturalis oritur ex consensu. l. si tichu. s. naturalis. de sol. deo. distinguunt, aut potuit appellare, & non appellavit, & oritur obligatio. Aut non potuit, & tunc secus cum lata sit in iudicio. l. interdictum. s. j. ff. de verbo. obli. tamen Bal. in l. jul. ff. de condi. det. determinat adhuc idem cum naturalis obligatio non oritur ex consensu: sed etiam ex omni æquitate. l. si iur. s. si iur. amplius. s. is natura debet. de reg. iur. Sed equitas non habet fundamentum. & ideo non potest tolli per sententiam. ut in dicta l. jul. sed illa quæ fuit orta ex sententia sine consensu potest tolli per alteram sententiam ipso iure. ut in l. prout quisque. de sol. Posset tamen dici quod iste text. non loquitur de placito patris sed præfati qui tulit sententiam. & sic non facit pro Bar. secundum do. Rapha. In glo. mag. in ver. [Item quod dicit.] dicitur in eo quod loquitur loquitur inuoluntate. Quæritur ergo pro declaratione glo. s. visum est de tempore, quæritur de loco. Si aliquis per sententiam diffinitivam fuit prohibitus postulare perpetuo, vel ad tempus, vel simpliciter ab uno iudice ordinario, puta potestate Palacie, utrum possit postulare in alia civitate, vel etiam in eadem coram alio iudice? & glo. distinguit inter expressam prohibitionem, & tacitam. & videtur innuere in ver-

bis suis quod tam possit operari tacita quam expressa. Sed ista non est intentio glossæ. est distinguendum aut fuerit prohibitus ex aliquo delicto quod infamiam non irrogat. ut l. si quis advocatorum. j. eo. & in l. providendum. verum si quis vero, quo casu requiritur expressa prohibitio, & tunc prohibetur in alio loco postulare. Aut fuit prohibitus propter aliquod crimen quod irrogat infamiam, & fuit condemnatus ad poenam delicti, expressus ad confinia, vel punitus in poena pecuniaria, vel corporali. quo casu est infamizetiam si iudex expressè non dicat, ut in l. non potest. ff. de fur. Et sic potest prohiberi expressè, si iudex dicat: & etiam tacitè, si iudex non dicat. & hoc operatur infamia quæ ipsum comitatur: sicut lepra leprosum. ad quemcunque locum iret. ut no. in l. ex ea. ff. eo. & tunc glo. distinguit. Aut Poena delicti erat perpetua, aut temporalis: si erat temporalis, aut fuit acta vel minuta causa cognita, & tunc censetur cum infamia diffinitum. & sic non prohibetur in alio loco. per l. quid ergo. s. poena grauior. ff. de infam. l. & si seuerior. j. eodem tit. & l. si possidonium. Aut non fuit acta: vel diminuta: vel si fuit, non tamen causa cognita: & tunc durat infamia: & prohibetur in alio loco. non eo quod iudex qui ipsum condemnauit, potuerit corrigere effectum sententia ad alium locum. arg. in l. cum vnus s. is qui. ff. de bon. auto. iudi. pos. sed ex dispositione iuris communis quæ repellit infamiam a postulando. de qua infamia in quocunque loco poterit opponit. ut in dicta l. ex ea.

LEX.

II.

Ec ceterorum. Liberti possunt esse aduocati, si sunt literati. sicut ingenui. hoc dicit.

1. Exceptio non numerata pecunie fuit inuenta contra confessionem & promissionem, quæ sunt sub spe future numerationis, vel alterius cause de futuro, quæ postea non est secuta, & competit etiam conditio sine causa. & nu. 4.
2. Ille qui putatur contra se habere tempus prescriptionis, censetur consentire quod debitor sit liberatus, & tollitur civilis obligatio.
3. Exceptio non numerata pecunie est temporalis: & durat biennio.
4. Confessio facta sub spe cause secuturæ, quæ non est secuta: & lapsus sit biennium, an præiudicat confessioni.

LEX.

III.

Sub specie. Si sub specie patrocini præstandi sibi promiserit quis aliam quam quantitatem tanquam sibi mutuam, cum non esset, & patrocini non præstetur, cuius est exceptio non numerata pecunie. & etiam condicere potest liberationem infra tempora debita hoc dicit. Et reputat Barto. istam. l. valde difficilem. sed mihi non sic videtur. rectè intelligendo. sed potest summari generalius hoc modo. Confessio de recepto. & etiam promissio facta contemplatione alicuius causæ secutæ licet non ipe future numerationis, si illa causa non sequatur, potest infringi per exceptionem non numerate pecunie. etiam per conditionem sine causa, sicut si facta fuisset spe future numerationis quæ non fuit secuta. & hoc si infra tempora debita. id est biennium constat hoc dicit. Præmitte quod exceptio non numerate pecunie vel in factu. de quibus loquitur tit. de non numerate pecunie. locum sibi vendicant. & ad hoc fuerunt inuenta quædo quis confitetur se recepisse spe future numerationis: cum tamen non receperit, & promissit restituere: nec postea secuta est numeratio. quo casu si sola confessio interuenit, locum habet exceptio non numerate pecunie. si vero interuenit etiam promissio, locum habet exceptio in factu. ut j. de non numerate pecunie. l. cum ultra. Sed quid si fuit facta non spe future numerationis: sed alterius causæ secuturæ, quæ tamen non est secuta: licet in hoc tex. non dicatur, sed debet suppleri: ut si requiro aduocatum pro patrociniis, & cum non habeam pecuniam in promptu, ipse vult quod confitear recepisse ab eo. x. tanquam mutuam. & quod promittam per stipulationem sibi restituere ad suum beneplacitum: postea non præstat mihi patrociniis: quia forte concordauit cum parte. ipse autem petit a me istam pecuniam tanquam mutuam. & producit instrumentum confessionis. ego autem excipio quod nullam pecuniam unquam mihi mutuauit: ipse hoc fatetur: sed dicit quod ego promisi, & fui confessus sub spe ut mihi patrociniis præstaret: ideo non

k

Pauli de Castro Prima super Codice.

Aduocatus qui paciscitur. Adde glo. in l. sumptus. ff. de pac. Bar. in l. j. §. si cui. ff. de var. & extraord. cog. Spec. in tit. de fa. la. in §. sequitur. ver. persona. & ibi Ioan. Andræ.

possum obijcere exceptionē non nu. pecu. vel in factum, quæ nō fuerūt inuenta nisi. vt s. dixi. certē hic dicit q. imō possum q. licet emanauerint sub spe futuri patrocini: ex quo tū non est præstitū, ratio suadet q. possum illas exceptiones obijcere sicut sub spe futuri numerationis, quæ nō esset secuta. dummodo tēpora nō transierint. l. bien. nisi: sed possum etiam condicere liberationē. Sed si tēpus transierit inuit, text. q. nō possum obijcere. & istud est verum quantum ad hoc vt transferatur onus probandi in aduersarium quod mihi numerauit: quia transactio biennio presumitur pro confessio: ne mea quod mihi numerauit, nisi probem cōtrarium. & iste est verus intellectus. In tex. ibi. [consensum ac fidem accommoda sti.] Not. scdm Doc. quod ille qui patit cōtra se labi tēpus p̄scrip tionis, censetur consentire q. debitor sit liberatus & sic videt q. per p̄scrip tionem tollatur naturalis obligatio de ciuili autē non est dubium cū p̄scrip tio sit de iure ciuili. Cōtrarium tū videtur nō in l. si. ff. rem rat. hab. q. tollitur ciuili tantū, & non naturalis. nam iste cōsensus est informis, & nō ordinatus ad tollendam obligationem. In Not. etiam hic q. exceptio non nu. pec. est temporalis: & durat biennio tantū. Sed contra: quia quæ temporalia sunt ad agendum, perpetua sunt ad excipiendum. vt l. purē. in fin. ff. de do. exce. Solu. ibi in exceptione doli propriē sumpta, quæ tendit ad elidendū exceptionem agentis perpetuō sed exceptio non nume. pec. non tendit directō ad elidendum: sed ad transferendum onus probandi in aduersarium et ad faciendum q. confessio non noceat consentienti, vt ex ea possit se aduersarius fundare. Si enim confiteor me recepisse pecuniam mutuo: talis confessio deberet regulariter probare contra me, absq. alia probatione, si facta est te p̄sente, vel te absente, interueniente nuntio vel epistola. vt in l. Publia. §. si. ff. de positi. & tū statuit cōtrarium in tit. de non nu. pecu. quia frequenter fiunt confessiones spe futuri numerationis. & numeratio non sequitur: ideo quousq. lapsus sit biennium, creditor ex illa confessione non potest se fundare: sed habet necesse alio modo probare numerationem: lapsus verō biennio secus nisi confitens p̄bet cōtrariū q. facere potest: quia confessio nō immutat veritatem. vt l. cū falla. §. de iur. & fac. igno. Et eodem modo responde ad aliud de quo potest obijci contra si huius l. nam regulariter conditiones cum sint actiones personales, sunt perpetuæ saltem vsq. ad xxx. annos. vt in l. j. de constitu. pecu. & tamen conditio est temporalis vsq. ad biennium, & non vltra: ille qui confessus est se recepisse mutuo: & promisit restituere, p̄t condicere confessionem infra biennium, & non vltra. si fundat se in numeratione non facta. vt hic patet iuncto si. qui habet limitari per istum text. In gl. mag. ibi. [& hoc in id &c.] vt intelligas hanc glo. quæ loquitur inuolūtē & libijpli videtur cōtrariari: quia hic vnū dicit in prin. & aliud in fi. Forma igitur oppositionis sic. nam videtur q. non habeat locum exceptio non nu. pec. quia quādo quis confitetur se recepisse mutuo non spe futuri numerationis, sed ob aliam causam de p̄terito verā, vel de futuro, q. postea est secuta, non habet locum dicta exceptio. vt l. si ex pretio. j. l. cer. pet. Sed hic fuit huiusmodi: q. sub spe patrocini p̄standi. si ergo illud est p̄stitum, debet cessare dicta exceptio. Glo. timore huius cōtrarij dicit q. ista l. non debet intelligi quando fuit confessus. & promisit maiorem quantitātē quā illi deberetur pro patrociniō. vt si debebantur decem: & promisit xx. tunc in x. quæ debentur non habet locū exceptio: sed in residuo locū habet. Ista est diuina ratio ad istū tex. q. loquit de toto eo quod promissum est. Ideo dicit quod ista opi. haberet locū si patrociniū fuisset p̄stitum. & tunc procederet solu. gl. Sed hic debet intelligi q. non est p̄stitum: q. partes fortē venerunt ad concordia. & sic in tota summa obstat exceptio: dubium autem erat hoc quod supra dixi. q. exceptio non nume. pecu. fuit inuenta contra confessionem & promissionē, quæ fiunt sub spe futuri numerationis. Certē ista l. hoc inducit de nouo, vt habeat locū etiam quando sub spe alterius causæ de futuro: quæ postea nō est secuta. Et hoc tene menti. Si autem de p̄terito, vt si tenebar tibi in centū ex vna causa, & confiteor illa habere penes me ex causa mutui: tunc non habet locum dicta exceptio & si eam oppono, tu potes eam excludere proponendo & probando debitū p̄cedens. vt in l. singu.

laria. cū ibi not. si cer. pet. & eo. tit. j. l. si ex pretio. Ex hoc apparet solu. quæstionis formata per gl. j. Quid iuris si lapsus est biennium: nā glo. refert tres opi. Tu dic breuiter. Aut patrociniū nō est secutū. & tunc confessio nocet consentienti in tota quantitate: nisi probet simulationē, q. fuit facta confessio sub spe futuri patrocini, quod secutū nō est: non spe futuri numerationis: quia tunc haberet necesse probare numerationē non fuisse secutam, quod esset difficile. Sed hoc non esset difficile probare per testes qui interfuerunt conuentioni: sed si patrociniū fuit secutū: tunc vsq. ad quantitatem debitam pro patrociniō: etiam si nō esset lapsus biennium, non haberet locū exceptio: propter p̄cedentem oppositionem, multominus post. sed in eo quod excedit, lapsus biennio p̄iudicaret confessio: nisi probaretur simulatio vt dixi: & ita reducitur ad concordiam finis glo. cum principio.

LEX IIII.

Elamento. In Not. in hanc l. q. licet iudex non audierit aduocatū alterius partis: quia erat absens, & noluit ipsum expectare, licet pars instabat vt expectaretur, vel erat p̄sens, & non fuit visum iudici necessarium audire aduocatos: vel etiam audiuit aduocatum vnius partis, & non alterius, non propterea sententia lata contra alium est nulla. Fallit in causa fiscali. vt j. de sent. aduer. fil. la. j. lib. xij. Et idem videtur in causa ecclesiæ: quæ est eodē modo priuilegiata. vt ibi not. Ex hoc etiam patet quod non est danda dilatio pro aduocato habendo. Quod est verū post litem cceptam. sed ante sic. ff. ex quib. cau. ma. l. ait p̄tor. §. j. & etia post datur ex causa. vt si sit mortuus iste qui habebat, vel se absentauit. vt eo. ti. l. sed & si per p̄torem. §. pe. & in l. nec non. eo. ti. secundum Cy. licet si non detur, non sit sententia nulla: vt hic. De hoc vide in capitu. j. vt lit. non contest. in gl. ij. & per Imol.

2. *Etiam: et honor debet p̄ferri omni lucro.*

3. *Aduocatus an possit pacisci cum cliente, de certa quantitate solita & moderata, siue perdat siue vincat?*

LEX V.

Iqui aduocatorum. Aduocatus qui paciscitur cō clientulo de quota litis, repellitur ab officio aduocationis. In d. Patitur etiam aliam poenā. de qua in l. si remunerā di. §. si. ff. manda. & idem in procura. vt ibi patet. & in l. item. j. de procura. In tex. ibi. [existimatiōi:] idest famæ & honoris suo. & sic no. famam & honorem p̄ferendū omni lucro. facit l. lul. ff. si quis omis. cau. test. & l. miles. §. focer. in fin. de adu. secundo Cy. In tex. ibi. [certa partis.] dicit: scilicet quotē vt dimidiē, tertiam, vel quartā. Certē etiā si non sub nomine quota. vt si erat quæstio de hereditate, & pactus est de vna re hereditaria. cū sit eadem ratio. Secus si de alia re q. non erat in controuersia secundum Bal. sed salua reuerentia: q. eadē est ratio prohibitionis: q. inducitur aduocatus ad calūniandū. Dic ergo quod vbicunq. pactū confertur in euentū victoriæ: puta si vincā tibi hanc quæstionem, volo habere tantū: si non vincā. nihil volo habere: sed volo te luasse gratis: semper pactū est reprobātū, ratione p̄dicta. quoniam vt vincat, vretur omni calūnia et falsitate: quibus poterit. & conabitur per fas & nefas vincere. & ista fuit causa prohibitionis. & satis colligitur ex dicta l. si remunerandi. §. si. & l. salaria. ff. man. In tunc aut pactum est licitū, quando non confertur totaliter in euentū litis, vt quādo paciscitur de certa quantitate solita, & moderata, siue vincat, siue perdat. nam tunc cessat ratio calumniæ. & si vltra hoc pacisceretur, q. in casu victoriæ aliquid plus consequatur. dicit q. nō esset licitū. vt l. j. §. & si nomine. ff. de va. & ex. cog. quia postquā in omnem euentū habet certum salarium: non sic mouebitur ad calūniandū pro illo modico pluri. Quantum autem si non esset taxatū, iudicis arbitrio relinquitur. sed do. Rapha. dicit hic se intelligere istum tex. quādo post litem finitam paciscitur aliquid dare nomine palmarij. id est victoriæ. nō autem quando post litem cceptam. & dicit se postea reperisse Pet. hoc idem tenentem in dicta l. item infra de procu. & tunc non esset dubium. vnde p̄cedens intellectus videtur mihi verior & rationalior. vide quod not. in l. sumptus. ff. de pact.

3. *Excipiens de criminibus contra personas testium, non debet proumpere ad verba iniuriosa ultra quā latus utilis exposcat: alius teneatur actione iniuriarum, & quando iudicatur utilis latus exposcet*

Lex

LEX.

VI.

Visquis vult.

Lex ista primò prohibet ad-

uocatis quatuor. vsque ibi

[apud.] Secundo permittit vsq[ue] ibi. [quisquis.] Ter-

tio præcipit. & est l. moralis. & pulchre dictata. Et di-

citur Bald. quod qui ea seruaret, reputaretur & esset optimus ad-

uocatus. ¶ Not. in prima parte post princ. ibi. [aduocatus & iu-

dex.] hoc potest intelligi tribus modis. primo quod ille qui fuit

aduocatus in vna causa, non possit postea in eadem esse iudex.

quod intelligit: scilicet delegatus: sed ordinarius sic. & no. in Spe.

de iudi. dele. §. superest. verbi. Item si fuit aduocatus. vt probatur

in l. peritor. ff. de iur. om. iud. debet tamen causam delegare ordi-

narius, si ab eo petatur: cum sit suspectus propter officium aduo-

cationis: quia videtur habere affectum ad causam in qua fuit ad-

uocatus. & ista est iusta causa recusandi. & sic habet iurisdictione

mero iure: sed delegatus videtur quod ipso iure non habeat: vt

se aliqua differentia inter delegatum & ordinarium. Secundo

potest intelligi econuerso q[uod] ille qui fuit iudex in causa, non pos-

sit finito officio esse aduocatus in eadem. Cy. non tenet hoc: quia

non est eadem causa suspicionis. Iudex enim non presumit ha-

bere affectionem plus ad vnam partem quam ad alteram. Mihi

videtur: & ita vidi fieri: & est honestum quod si dedit sententiã

in vna causa pro vna parte, non possit finito officio suo in causa

appellationis sumere officium aduocationis pro illa parte: vel

litem non debeat: quia tunc resultat suspitio q[uod] faueret illi parti:

vt quod intellexerit se cum illa: sed si non oderat sententiã, se

tunc potest acceptare officium. Tertio modo potest intelligi q[uod]

eodem tempore quo quis est iudex non debeat tanquam aduo-

catus vtrius ex partibus, allegare pro ipsa. Et ita faciunt cauti iu-

dices quando vna pars ducit aduocatum, & altera non. nam di-

citur vbi. dicitur aduocatum tuum, vt respondeat aduocato alte-

rius partis: quia non intendo esse iudex & aduocatus pro te. Sed

præsentibus aduocatis vtriusq[ue] partis, si alter ipsorum deficeret

in respondendo, potest supplere de iure: allegando meliorem le-

gem, vel rationem. vt infra vt quæ defunt aduoc. l. vnica. Et ista

credo fuisse mentem huius literæ. ¶ In tex. ibi. [prorupant.] Not.

argumentum cum quis excipit de criminibus contra personas

vtriusq[ue] non debet prorumpere ad verba iniuriosa. vltra quam

vna vtriusq[ue] expolat aliãs tenetur ac. iniuriarum. & ita fieri vidi

fieri: si vero pro condemnato. §. ff. qui satisda. cog. & quando

videtur vtriusq[ue] lites exposcere. dic vt in l. quæ oia. ff. de procu.

¶ Quia per suspensiones aduocatos meliores pro se: & iudex compellit aliquos

in l. i. in iur. illam partem, & assumere aduocatos pro altera, & si hoc recusant

in vtriusq[ue] possunt perpetuò primari officio aduocationis.

¶ Secundo potest argui quod nullus ex litigatoribus debeat in causa sumere consiliu

in iure. & cum ipso, nisi ab uno doctore huius ciuitatis: seu ex his hic manentib[us]

habetur prius causæ.

¶ Qui subtrahit alii partem suas probationes vel defensiones, subtrahendo instrumen-

tum, vel corruptis testibus, vel eis minando quod non debeat testificari pro altera par-

te: si conuincatur de hoc, debet causam perdere.

LEX.

VII.

Rouidendum.

Tria sunt dicta huius l. se-

cundum ibi. [si quis verò.]

¶ No. ex prima parte q[uod] si

vna pars a sumptis pro se omnes meliores aduocatos

potest ad instantiam alterius compellere aliquos ex illis

dimittit illam partem, & assumere aduocatos pro altera. Et ita

potest fieri. licet gl. dicat q[uod] istud fiebat olim q[uod] salariu da-

batur de publico: hodie nō: cū detur a clientulis: vnde licet vni-

usque facere facta sua prout melius potest. Sed contrarium pa-

tet ex l. huius. l. quia videtur facere malitiosè, vt subtrahat alte-

rius partis defensionis copiam: ideo debet puniri. vt ibi. & fa-

ciat de offi. procō. l. nec quicquam. §. obseruare. & §. si. Itē not.

tex. secundo dicto q[uod] si tales aduocati quibus iudex præcipit. vt §.

cū reculant hoc facere sine iusta causa, possunt perpetuò pri-

uari officio aduocationis. istud nunquam vidi obseruari: esset

autem iusta causa recusandi, quando seiret partem illam non fo-

dere iustam causam secundum Guid. de suza. per l. rem non fo-

dere. §. patroni. j. de iudi. ¶ Ex tertio dicto no. pro statuto huius

ciuitatis. quo cauetur q[uod] nullus ex litigantibus debeat in causa

sumere consiliu in scriptis. & cum sigillo, nisi ab vno doctore

huius ciuitatis, seu ex his hic manentibus, aliãs perdat causam:

& hoc fuit statutum: quia semel fecit qui-

dam consuli pro se ab vno doctore: & po-

stera subscribi ab omnibus alijs vnde nō re-

periebatur qui vellet alteram partem iua-

re. Et ex hoc resultat præsumptio contra ta-

liter facientem quod foueat iniustam cau-

sam. Gl. tñ hñc dicit q[uod] non p[ro]pterea debet

causam perdere. ¶ sed Cyn. dicit contrariu

in additiōibus. q[uod] ille q[ui] subtrahit alteri par-

ti suas probationes vel defensiones: puta

subtrahendo instrumentu, vel corrupcō-

do testes, vel eis minando q[uod] non debeat te-

stificari pro altera parte, si conuincatur de

hoc: debet causam perdere per l. si de possessione. j. de proba. &

per l. ij. §. j. ff. de iure fise. vbi est text. notabilis de hoc. & ibi per

Bar in d. l. si de possessione. Ad q[uod] facit. c. peruenit. extra de test.

cog. & c. constitutus. in fi. & q[uod] no. Inn. in c. intimauit. de testi. &

hoc fortè voluit dicere iste tex. in fi. q[uod] experiretur auctoritatem

iudiciariam a se lesam. Tene ment: quia singulare est: licet rarò

præcitetur: sed vnus bonus aduocatus qui recorder de his, mul-

tūm potest prodesse suo clientulo. & iterum tene menti.

De aduocatis diuer. iudiciorum.

Rubrica.

¶ Aduocatus qui colludit cum aduersario, vel patitur ipsum uincere, dicitur præuaria-

tor improprie, & quis dicatur præuicator? & quod sit crimen publicum.

¶ Quid in procuratore?

¶ Detecto crimine procuratoris vel aduocati, & ipse condemnatur criminaliter, senten-

tia retractatur: & causa de nouo agitur: & si lata est sententia, an sit nulla ipso iu-

re? & nune. 5.

¶ Sententia lata contra absentem, interueniente dolo partis, & falsis allegationibus, est

nulla.

¶ Sententia contra aduocatum qui præuicatus est, an faciat fidem in causa civili contra

alteram partem, ut per hoc rescindatur sententia, absque eo quod probetur iterum

præuicatio?

LEX.

I.

Si patronum.

¶ Ex præuicatione aduo-

cati puniunt aduocatus: senten-

tia rescinditur, & causa restauratur. h. d. secundum

Iac. bu. & est difficilis ista. l. in sui materia. & quo-

tidiana. & Cy. hic multa dicit: vel sic secundum

Barth. præuicatio aduocati probata facit eum

puniri, & sententiam rescindit: sed non probata facit vt punia-

tur accusator, & sententia firma permaneat. hoc dicit. ¶ Not. q[uod]

aduocatus qui colludit cum aduersario, vel patitur ipsum vin-

cere, dicitur præuicator. quod est verum improprie. nam pro-

priè loquendo non dicitur præuicator nisi ille qui accusat ali-

quem de publico crimine. & postea patitur ipsum absolui, fortè

corruptus ab eo. & sic prodit rempublicam: cuius interest deli-

cta puniri: & tunc tale crimen est publicum: sed hic prodit per-

sonam priuatam. ideo improprie dicitur. & crimen est priuatū.

¶ & hæc habentur in l. j. ff. de priua. deli. ¶ Sed quid in procuratore

glo. j. de procu. super rubrica. videtur sentire quod non commit-

tat crimen præuicationis. cum dicit quod aduocatus accusa-

tur de dicto crimine: sed contra procuratorem agitur de dolo, si

colludit cum aduersario. Certè non video differentiam: vnde pu-

to quod ita improprie dicatur præuicari procurator, sicut aduo-

catus: & possit de hoc crimine puniri, & poena est extraor. vt

in l. j. ff. de praua. Quinimò maius est periculum in procurato-

re. in cuius persona substantiatur iudiciu. & maius damnum

facere potest: cum teneat omnes terminos litis. non sicut aduo-

catus. ¶ Item not. quod detecto crimine procuratoris vel aduo-

cati: & ipse condemnatur criminaliter, sententia retractatur. &

causa de nouo agitur. Sed est dubium an ipso iure sit nulla. q[uod]

innuit iste tex. prima facie. an sit rescindenda per resti. in integ.

quod videtur per l. minor autem magistratus. §. j. ff. de mino. de

qua glo. oppo. Fuerunt diuersæ opi. quas glo. recitat & finaliter

distinguit: an interuenit corruptio per pecuniam: & est ipso iu-

re nulla. vt l. venales. j. quando prouo. non est ne. An per gratiã:

& tunc non est necessaria restitutio. vt l. seruo inuito. §. cum præ-

tor. ff. ad trebel. Petr. dicit quod ista distinctio bene reperitur in

iudice corrupto: in quo substantiatur iudiciu. cum tres personæ